

**Investigate the assertiveness scores of the 5th grade students
according to the several variables**

Bünyamin ATEŞ **

Abstract

The purpose of this study is to investigate the assertiveness scores of the 5th grade students according to the several variables. The study group consists of the total number of 571, of whom 270 of them are girls, and 301 of them are boys studying in 2011-2012 Education Year. In the study, "Personal Data Form" which has been developed by the researcher, and assertiveness measurement test developed by Topukçu(1982) have been utilized. In the process of analysis, independent groups t test has been used. The data acquired during the research of the investigation of the 5th grade students' assertiveness scores in terms of several variables has been analyzed using t test. As a result of the study, it has been found out that assertiveness scores of the students vary in accordance with the several variables (having broken up family, the number of the students, having close friends, participating in social activities). Besides , according to results, academic success do not differentiate meaningfully in terms of their assertiveness scores.

Key words: Assertiveness, students, elementary

** Arş. Gör. , Erzincan Üniversitesi , Bunyaminates81@gmail.com

Extended Summary

Purpose:

The purpose of this study is to investigate the assertiveness scores of the 5th grade students according to the several variables (having broken up family or not, the number of students in the class, having close friends, participating in social activities, academic success)

Method:

The study group consists of the total number of 571, of whom 270 of them are girls, and 301 of them are boys studying in 2011-2012 Education Year. In the study, "Personal Data Form" which has been developed by the researcher, and assertiveness measurement test developed by Topukçu (1982) have been utilized. In the process of analysis, independent groups t test has been used.

Results:

The data acquired during the research of the investigation of the 5th grade students' assertiveness scores in terms of several variables has been analyzed using t test. As a result of the study, it has been found out that assertiveness scores of the 5th grade students vary in accordance with the several variables (having broken up family, the number of the students, having close friends, participating in social activities). Besides , according to results, academic success do not differentiate meaningfully in terms of their assertiveness scores.

Discussion:

In consequence of the study, it has been observed that the children whose families are together are more assertive than the ones whose families are separate. There are some studies that support the results of this study Biçer,(2009), Uğurlu,(1994) whi-

le there are some others Karakoyun,(2011) contradicting with the results. It is considered that these differences result from different group characteristics.

Another result gained through the study is that the students having less number of students in their class have scored higher assertiveness compared to the ones having higher number of students. When the results have been reviewed, it is considered that as the number of the students in the class increases, the time spent with each student, the amount of care and consultancy etc. are shared among students, thus the opportunity to express ideas and feelings lessens. It is pedagogically suggested by the experts that any possible decrease in the number of the students in a class should be quite beneficial.(Ateş, 2011)

As a result of the study, the students having close friends have scored higher assertiveness compared to the ones that do not have any close friends. Absence or presence of friendship relations that have an essential place in initiating and maintaining social relations are considered to cause negative emotional situations such as loneliness, shyness, feeling of worthlessness, lack of confidence.

Research results have revealed that the students participating in social activities have higher assertiveness scores compared to the ones who do not participate in any social events. As they participate in such kind of events , they not only have the opportunity to express their feeling and ideas, but also learn to respect others' rights. Regarded as a social skill, assertiveness ability can be improved through social activities. Therefore, parents and teachers may encourage the children to take part in social activities.

According to results, assertiveness scores of the students do not differentiate meaningfully in terms of their academic success. In an overall scanning process about the field of study, it has been found out that there are some studies that have similar results Gökalan, (2000); Arbona and others, (2002); Bal (2006) while there are some others contradicting with the study Kılınc, (2011). It is considered that the different results are due to the different group characteristics.

Conclusion:

According to the results of the study, the assertiveness scores of the students having seperate families have differences compared to the students having their families together. Moving from this argument, it has been thought that the protection of the family integrity is important in order to have assertive generations. In addition, according to this study, the students having fewer students in their class have shown a significant difference compared to those having more crowded class. Pedagogically, this situation has been thought to be more appropriate to educate more assertive individuals. The assertiveness scores of those having a close friend have shown a positive difference compared to those who do not have any close friend. Absence or presence of friendship relations that have an essential place in initiating and maintaining social relations are considered to cause negative emotional situations such as loneliness, shyness, feeling of worthlessness, lack of confidence. Research results have revealed that the students participating in social activities have higher assertiveness scores compared to the ones who do not participate in any social events. Regarded as a social skill, assertiveness ability can be improved through social activities. According to results, assertiveness scores of the students do not differentiate

meaningfully in terms of their academic success. According to this finding, it can be argued that academic success doesn't have any influence on the assertiveness scores significantly.

References

- Acar, V. N. ve Whirter M. J. (2000). Ergen ve çocukla iletişim (öğ- retme, destekleme ve çocuk yetiştirme sanatı), Us-A Yayıncı-lık:Ankara.
- Acar, V. N. ve diğ. (2008). Üniversite öğrencilerinin güvengenlik dü- zeylerinin incelenmesi, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Der- gisi, (35), 342–350.
- Akbaba, S. (1994), *Grupla psikolojik danışmanın sosyal psikolojik bir kavram olan özgecilik üzerindeki etkisi*. Doktora tezi, Atatürk Üniver- sitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Alberti, R., Emmons, M. (2002), Kendinize yatırım yapın, (Çev. Kat- lan, S.), HYB Yayıncılık: Ankara.
- Arbona, C., diğ. (2002). Relation between assertiveness, academic self-efficacy, and psychosocial adjustment among international gradu- ate students, Journal of College Student Development, 43 (5), 632- 642.
- Arı, R. (1989). *Üniversite öğrencilerinin baskın ben durumları ile bazı öz- lük niteliklerinin ben durumlarına, atılganlık ve uyum düzeyle- rine etkisi*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Ateş, B. (2011). *Ortaöğretim öğrencilerinin algıladıkları sosyal des- tek ile atılganlıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Bal, E. (2006). *İlköğretim öğrencilerinin benlik alguları ile atılganlık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*, Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Bayraktutan, E. (2006). *Grupla psikolojik danışmanın lise öğrencile- rinin atılganlık düzeyine etkisi (ticaret meslek lisesine deneysel bir uygulama)*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniver- sitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Biçer, E. (2009). *Parçalanmış ve tam aileye sahip ergenlerin atılganlık ve sosyal yetkinlik beklenti düzeylerinin bazı demografik değişkenler açısından incelenmesi*, Yüksek lisans tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.

Cooley E. L. ve Nowicki, S. (1984). Locus of control and assertiveness in male and female college students, *The journal of psychology*.117(5), 85–87.

Deniz, M. E. (1997). *Üniversite öğrencilerinin cinsiyet ve kültürel farklara dayalı atılganlıkları üzerinde bir atılganlık eğitimi denemesi*, Yayınlanmamış Yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Diñer, F. (2008). *Hemşirelik ve ebelik öğrencilerinin benlik saygısı ve atılganlık düzeyleri*, Yüksek lisans tezi, Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Adana.

Dökmen,Ü.(1995). *Sosyometri ve psikodrama*, Sistem yayıncılık:İstanbul.

Efe, M. (2007). *14- 16 yaş grubu bireylerde spor çalışmalarının sosyal yetkinlik beklentisi ve atılganlık üzerine etkisi*, Yayınlanmamış doktora tezi, Uludağ Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Bursa.

Erdoğan,Ö ve Uçukoğlu, H. (2011). İlköğretim okulu öğrencilerinin anne-baba tutumu algıları ile atılganlık ve olumsuz değerlendirilmekten korkma düzeyleri arasındaki ilişkiler, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19 (1), 51–72

Gökalan, Z.B. (2000). *İlköğretim okulu öğrencilerinin (12- 14 Yaş) benlik tasarımı, atılganlık ve kendini açma düzeyleri ile akademik başarıları arasındaki ilişki*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Hurt, V. K. (1986). The effect of assertiveness training on the aggressive behavior, self concept, locus of control and classroom behavior delinquent adolescent males, *Dissertation Abstracts*. 47(2), 773–774.

Karakoyun, K. (2011). *İlköğretim 8. sınıf öğrencilerinin atılganlık düzeyleri ile aile işlevleri arasındaki ilişkinin sosyo-demografik değişkenler açısından incelenmesi*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Kılınç, H. (2011). *İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin benlik tasarımlarının atılganlık düzeyi ve bazı değişkenler açısından incelenmesi*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.

Kimble, C. E. ve diğ. (1984). Sex, age and cultural differences in self- reported assertiveness, *Psychological reports*, (55), 419- 422.

Langrish, S.V. (1981). Assertiveness training improving interpersonal relations, *Gower Publishing Comparative*, 12, 71–72

Lazarus, A.(1973). On assertive behavior, *Behavior Therapy*, (4), 697–699.

Mays,W.(1996). The efficacy of a brief classroom format assertive- ness training program on assertive behavior, assertiveness knowledge, anxiety and locus of control in fifth-grade students, *Dissertation abstr- acts*, 57(05), 123–125.

Ockey,G.(2011) Self-Consciousness and Assertiveness as Explanatory Variables of L2 Oral Ability: A Latent Variable Approach. *Language Learning*, 61(3), 968–989.

Onur, N. (2006). *Lise öğrencilerinin bağlanma stilleri ile atılganlık düzeyleri arasındaki ilişki*, Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Segal, D. (2005) Relationships of assertiveness, depression, and social support among older nursing home residents, *Language Learning*, 61(3),968–989.

Soares, E. J. (1984). Effects of the pectancy messages, locus of control and gender upan percerved communication apprehension and asserti- veness. *44(88)*, 2293

Tan, S. (2006) *Ergenlerin stresle başa çıkma tarzlarının atılganlık düzeyi ve bazı değişkenler açısından incelenmesi*, Yayımlanmamış Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Tekin, S. ve Kapancı, İ. (2010). Sosyal bilgiler eğitimi öğrencilerinin sosyo-ekonomik durumlarının atılganlık durumlarına etkisi, *Celal Ba- yar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8 (1)51-66 Topukçu, H. (1982) *Atılganlık eğitiminin ilkokul çocuklarının atılgan- lık düzeyine etkisi*, Yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bi- limleri Fakültesi, Ankara.

Uğurlu, U. (1994). *Yetiştirme yurdunda yaşayan ergenler ile ailesi ile birlikte yaşayan ergenlerin özsaygı ve atılganlık düzeyleri açısından karşılaştırılması*, Yüksek lisans tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bi- limler Enstitüsü, Erzurum.

Uşaklı, H.(2006). *Drama temelli grup rehberliğinin ilköğretim v. sınıf öğrencilerinin arkadaşlık ilişkileri, atılganlık düzeyi ve benlik*

saygısına etkisi, Doktora tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Voltan, N. (1980). Rathus atılganlık envanteri geçerlik ve güvenirlik çalışması, Türk Psikolojisi Dergisi, 3, (10).

Waksman,S.A.(1984). Assertion training with adolescent, Adolecen- ce, (29), 123–130.

Yatağan, T. (2005). *Atılganlık eğitimi programının ilköğretim 7. sınıf öğrencilerinin atılganlık düzeyine etkisi*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Zengin, F. (2008). *Müzakere (problem çözme) ve arabuluculuk eğitim programının ilköğretim 4.-5. sınıf öğrencilerinin çatışma çözüm stilleri ve atılganlık becerileri üzerindeki etkilerinin incelenmesi*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.